



Farní kostel v Kryštofových Hamrech.

Čtenář necht' odpustí, že se popis historie farního kostela soustředil jen na budovu a vybavení kostela. Podrobnější text, např. s výčtem duchovních osob a církevních záležitostí, by byl ještě mnohem méně záživnějším čtivem.

V době před rokem 1789 neměli obyvatelé Kryštofových Hamrů žádného duchovního. Útěchu v jejich obtížném, únavném životě mohli získat až po zvládnutí cesty do kostela v Přísečnici. V zimním období byla tato cesta mnohdy nemožná. Bylo proto přirozené, že vzniklo přání mít vlastního duchovního.

Po velkém úsilí se obecnímu zastupitelstvu podařilo přimět vrchnost a úřady vytvořit 8. října 1786 lokálii Kryštofovy Hamry. Bohoslužba byla pak konána v jedné klenební místnosti továrny na modrou barvu. Místnost poskytla tehdejší majitelka továrny paní Maria Anna Schmiedl. Tato místnost byla v roce 1795 vybavena lavicemi a většími okny. Většina kostelního vybavení byla převzata ze zrušených klášterních kostelů jako například i úlomky z Kristova kříže.

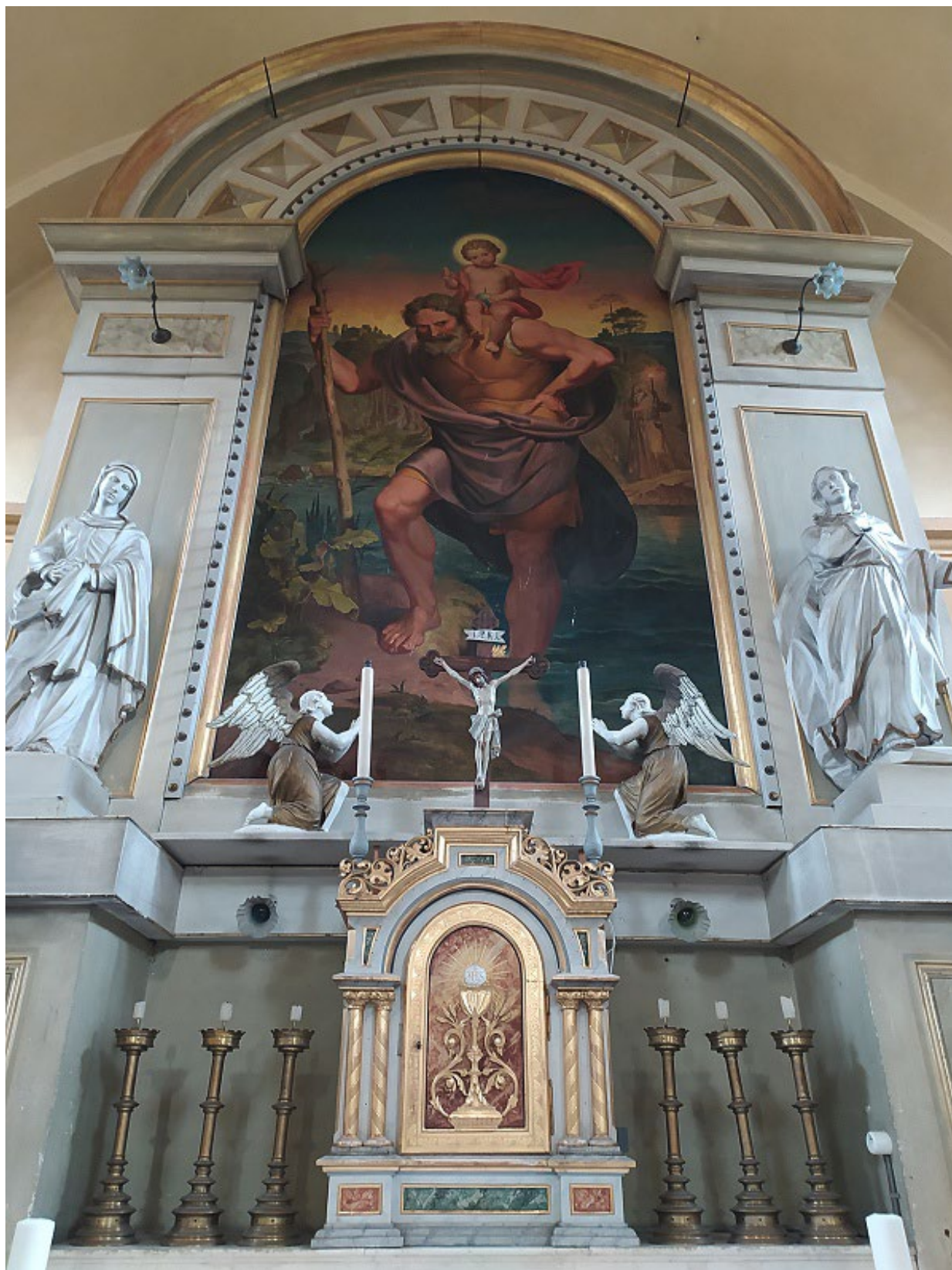
První lokalista vykonával duchovní služby od roku 1786 do roku 1789. Jeho nástupce od roku 1789 do roku jeho smrti 1794. Po smrti druhého lokalisty se lokálie přenesla do Louchova. Zaopatřování duchovních služeb přešlo pod přísečnického duchovního.

Přenesení lokálie jinam přimělo zastupitele obce napsat písemné prosby císaři Františkovi a Konsistoriu. V písemných prosbách připomínali, že kdysi císař Josef II. dovolil založit lokálii a i Leopold II. prostřednictvím dvorního dekretu ze dne 17. 10. 1791 povol zřízení farního kostela. Nakonec písemné prosby zapůsobily a s platností od roku 1795 je opět lokálie vytvořená.

Historie budovy kostela

Dvorní dekret Leopolda II. ze dne 17. 10. 1791 se konečně začíná uskutečňovat. Stavební plán kostela je navržen c. k. Dvorním stavebním radou ve Vídni. Místo kde by měl být postaven kostel se dlouho hledalo. Nejdřív bylo navrženo místo nad výrobnou lžic, tj. domem č.26 a domem č. 18, poté druhé místo za školou a domem č. 16. Jelikož obě místa zcela nevyhovovala, musela být odkoupena část zahrady jedné domkařky.

Přípravné práce k výstavbě kostela začali 13. května 1829. Poté 2. června 1829 byl slavnostně položen základní kámen. Výstavba kostela se obešla bez nehody.



Kostel byl dostavěn a vybaven většinou vnitřního zařízení, 15. září 1832. Celkové stavební náklady dosáhly 8 529 fl. C. M. Slavnostní vysvěcení kostela, za účasti vysoce postavených osobností, se konalo 16. září 1832.

Varhany byly postaveny a zabudovány rovněž v roce 1832 varhanářem Josefem Göblem z Kadaně. oltář byl vytvořen sochařem Langerem z Kadaně. oltářní obraz sv. Kryštofa pochází od slavného pražského malíře Josefa Führicha.

Stafáž oltáře je od přísečnického malíře stafáží Zimmermanna. Kazatelna je od kadaňského sochaře Langerera a je vyzdobena výše jmenovaným Zimmermannem.

Kostel měl tři zvony:

Velký zvon byl pokřtěn jménem Marie Pomocná. Na zvonu byl nápis. „Když Vyzváním volám k bohoslužbě a odháním bouřky. Když přijde král příjmu jej. Ještě pomáhám při pohřbívání.“

(Tento a ještě druhý zvon byl z Vintířova u Kadaně. K těmto zvonům patří následující epizoda: Podle úředního nařízení měly být zvony ze zrušeného kostela Marie Pomocné ve Vintířově předány do Kryštofových Hamrů. Avšak obyvatelé Vintířova nechtěli zvony dobrovolně vydat. Proto se vypravilo několik zdatných mužů z Kryštofových Hamrů s povozem do Vintířova a pod ochrannou nocí vnikli do vintířovského kostela, sejmuli zvony, naložili je na povoz a šťastně dojeli do Kryštofových Hamrů. Vše se odehrálo již v roce 1787.)

Střední zvon měl nápis. „Na náklady c. k. Studijního fondu přelit Jos. Pietschmannem v Chomutově roku 1834“

Malý Zvon visel úplně nahoře a patřil obci a něm byl nápis. "Antonius Franziskus Pollinger 1743“.

Všechny zvony byly ještě vyzdobeny postavami svatých.

V roce 1844 získal |kostel v Kryštofových Hamrech 4 postavy Andělů.

V červnu 1846 byly pořízeny dva obrazy. „Kristovo zrození“ a „Poslední večeře Pána“. Namalované podle Overbecka.

V roce 1850 koupil místní duchovní pro kostel nový skleněný lustr.

V roce 1853 byla pořízena socha "Marie" a na svátek "Nanebevstoupení Marie" znova vysvěcena a s ní vykonána 1. pouť do Květnova. Sochu vytvořil sochař Langer a stafáž udělal jirkovský malíř stafáží Rudolf Morawetz.

Podle výnosu ministerstva z 10. října 1853 byla zdejší lokálie povýšena na samostatnou faru.

V roce 1856 byla zakoupena skleněná vitrína pro "Matku Boží".

V roce 1874 byl kostel nabílen.

V roce 1875 bylo pořízeno z peněz vybraných při bohoslužbách: Jedno nové "Tělo Kristovo" vyřezáno ze dřeva. Jeden nový obraz "Srdce Ježíšovo" se zlatým rámem od Franze Wedlicha z Chotěvic. Jeden nový obraz „Srdce Mariino" od Pehauschka z Měděnce.

Na konci roku 1877 byla zakoupena nová „Křížová cesta" (obrazy od malíře Fuhricha) včetně rámu a křížů na nich a 14 litinových svícňů. Stará „Křížová cesta" byla, s církevním souhlasem, rozdána vylosovaným věřícím.

V říjnu 1878 byla nová „Křížová cesta“ vysvěcena.

V roce 1882 byly postaveny nové varhany varhanářem Heinrichem Schifnerem z České Lípy.



V roce 1892 byl opraven kostel i fara.

V roce 1895 byly pořízeny věžní hodiny. Hodiny pocházely od výrobce Karla Adamce z Čáslavi. Závaží bicího mechanismu vážila 24 kg. Ciferníky mají plochu 1,25 m². Ozvučná tělesa vážila 36 a 72 kg. Instalace hodin byla dne 17. září a první odbíjení bylo 20. září. 1895.

Dne 2. prosince 1898, k 50 - letému vládnímu jubileu císaře Franze Josefa I. byl kostel vyzdoben novou lampou "věčným světlem". Lampa pocházela od Jos. Haundla z Vídně, byla gotického stylu, z pozlaceného bronzu a vážila 18 kg

V červnu 1903 byl kostel renovován panem Bogem z Kovářské.

V roce 1912 byly zakoupeny nové vánoční jesličky od firmy Purger ze Svatého Ullricha v Grödnertalu (Jižní Tyrolsko).

V roce 1916 byl nařízen sběr kovů pro válku. Každý kostel musel odevzdat takové množství kovů, které odpovídalo 2/3 tinám váhy zvonů.

Dne 5. října 1916 si Armádní správa pro válečné účely vyžádala z kostela: 6 malých a 6 velkých cínových svícnů, 2 páry mešních konviček s talířem, jednu schránku na hostie, jeden zvon ze sakristie, dva oltářní zvonky, mosaznou vykuřovací nádobu, dva lesní rohy s dvanácti oblouky, pozoun z mosazného plechu, velký a malý zvon o váze 209 a 29 kg.

Dne 21. prosince 1924 proběhlo vysvěcení zvonů. "Výbor pro Zvony" uspořádal sbírku peněz a poté zakoupil u firmy Oskar Winter v Broumově dva zvonky. Nápis na velkém zvonu sděloval: "Hlásám, že navzdory posměchu věrni zůstaneme našemu bohu. Věnováno sv. Kryštofovi věrnými obyvateli obce po těžké válečné době". Na menším Zvonu byl následující nápis: "Živé volám k uctění boha, mrtvé doprovázím svým zvukem na jejich poslední cestě. Mě vytvořili věrní katolíci L. P. 1924."

V červnu 1928 byla renovována kostelní věž. Stavebním podnikem Drexler - Totzaeuer byla nově pokryta střecha věže a věž omítnuta. Při této příležitosti byly renovovány i ciferníky obecních věžních hodin.

Dne 16. září 1932 bylo 100 - leté výročí vysvěcení kostela. Církevní oslavy se konaly 17. a 18. září.

Dne 29. června 1934 byl vysvěcen "Josefův" obraz nového bočního oltáře. Obraz byl sponzorován "Katolickým svazem žen". Původně zakoupeny obraz "Hubertus", pro boční oltář, byl odmítnut většinou místních Žen.

V roce 1941 byla provedena údržba kostela a zavedena elektroinstalace.

Po roce 1941 chybí konkrétní informace, ale je skutečností, že ještě v současné době chybí stále dva zvony. Pravděpodobně se ze zvonoviny stal navždy ztracen válečný materiál.

V roce 2001 vychází kniha Dr. Ing. Heinze Bartla pod názvem „Kryštofovy Hamry 1621 - 2001“. V knize autor hodnotí stav budovy kostela slovy: „... je téměř před neodvratným rozpadem“.

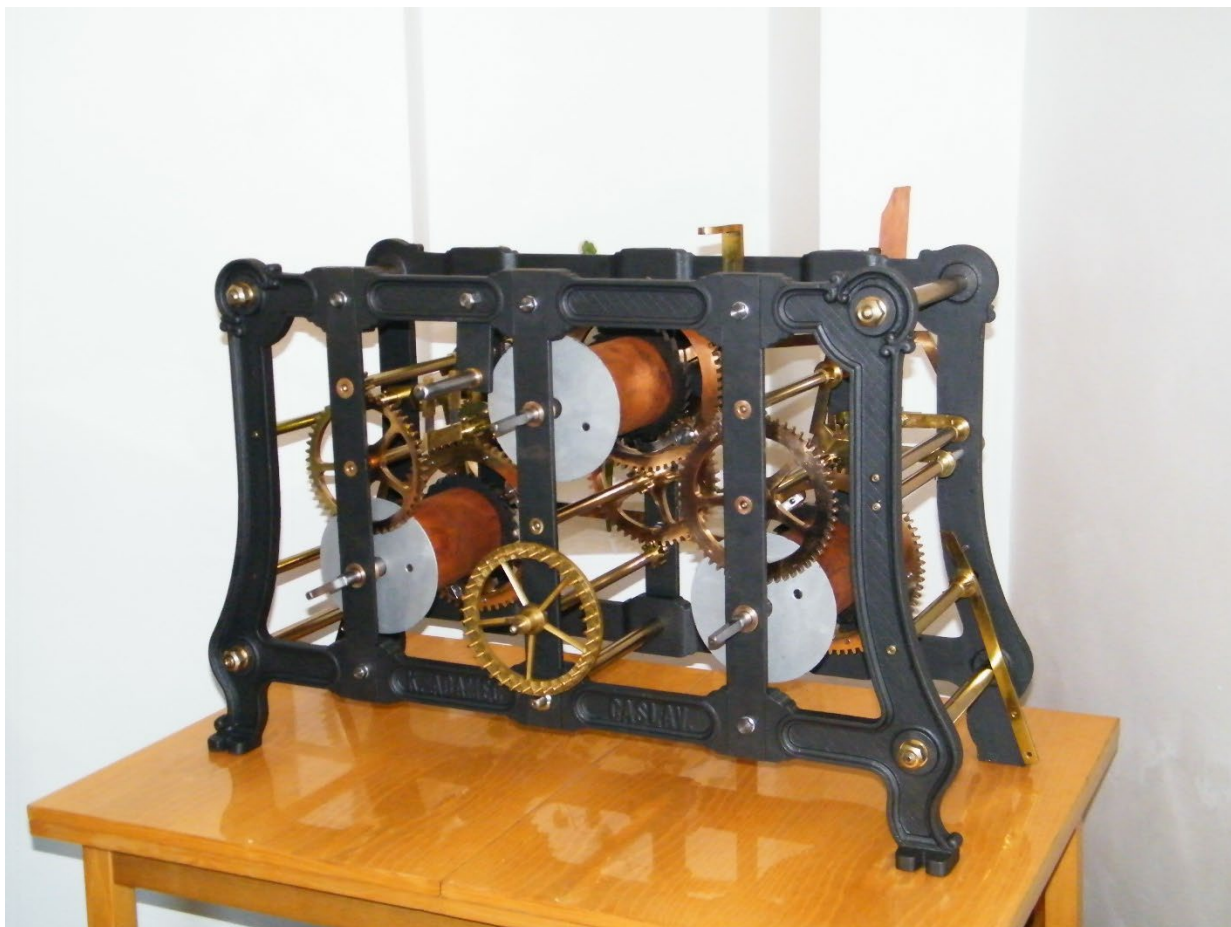


Konečně v roce 2009 (od 12. května do 31. srpna) dochází k opravě krovu a k výměně střešní krytiny kostela.



V období od 4. července 2011 až do 15. září 2012 je obnovena fasáda kostela, ve stejném období byla provedena repase původních mechanických věžních hodin. Mechanické hodiny jsou nyní vystaveny v místní knihovně. Na místo těchto mechanických hodin nainstalovala firma Elekon automatické, elektronické hodiny dne 30. srpna 2012.

V období od 15. března 2015 do 31. prosince 2016 došlo k restaurování varhan panem Petrem Nožinou.



Zde končí popis historie kostela. Doufejme, Že jednoho dne místní kronikář zapíše do kroniky Kryštofových Hamrů: „Dne 16. září 2032 jsme vzpomínali na 200 - sté výročí vysvěcení kostela“ ; a ještě připíše větu „Stále máme všechny zvony, protože je mír“.